

GEZIGT VAN BARAMULLA OP DE JELUM IN KASCHEMIRE.

KASCHEMIRE.

Het koninkrijk Kaschemire komt men langs de rivier Jelum te Baramulla binnen. Dit belangwekkend land nadert men van Pendsjab in Noord-Hindostan door de dalen en ravijnen, door welke de rivier heenstroomt. De hoofdweg loopt langs de Jelum, nu eens een duizendtal voeten hoog, dan weer lager tot bijna aan den waterspiegel. De rivier heeft een krachtigen stroom die acht of negen engelsehe mijlen in een uur aflegt en soms een kokende ketel gelijkt met groote golven, vaak wel vijftien voet hoog. De ontzaggelijke hoeveelheid water en het gedruisch dat het maakt door digte bloemprieëlen, waardoor de middagzon nauwelijks kan heendringen, brengt veel toe tot de grootsheid van het tooneel. Statige en prachtige cederboomen, wilde rozen, violetten, narcissussen, vermengd met rijpe tropische vruchten, wijngaarden en moerbeziënboomen, maken dien weg tot eene bekoorlijke wandeling. Van wege hare schoonheid noemen de Aziaten deze landstreek „het indische paradijs,” en „de eeuwige-lentehof. De pracht en schoonheid van de met sneeuw gekroonde bergtoppen, die het aan de oostzijde geheel afsluiten, en de rijkdom en sierlijkheid der lagere bergen welke den weg tot die hoogere streken uitmaken, zijn door alle reizigers die ze beklommen hebben ten hoogste geroemd.

Bij Baramulla is de Jelum diep en kalm. Van hier gaat men met booten in 36 uren naar Srinagur de hoofdstad. De huizen van de stad Baramulla staan tot aan den waterkant en gelijken veel op zwitsersche woningen.

De bewoners van dat land zijn hoofdzakelijk Boeddhisten en Mohamedanen; zij zijn echter wel geneigd om naar het evangelie van Christus te hooren, dat dan ook alhier door engelsehe en amerikaansche zendboden verkondigd wordt.

T. M. L.

CHARLOTTE DE LA TREMOUILLE, GRAVIN VAN DERBY.

(KLEINDOCHTER VAN PRINS WILLEM I.)

Charlotte de Trémouille was de dochter van Claude de Trémouille, hertog van Thonars, pair van Frankrijk, prins van Tarente en van Talmont, en van de Hoog Welgeborene vrouw Charlotte Brabantine van Nas-

sau, dochter van Willem de Zwijger, Prins van Oranje en van zijne derde vrouw Charlotte de Bourbon, Montpensier. Doordat Charlotte de Trémouille verwant was aan den grooten Condé en aan de prinselijke familie van Oranje, stroomde haar het meest adelijke bloed door de aderen; het schijnt dat zij hieraan steeds heeft gedacht, en gezorgd heeft, dat door haar de roem van hare vermaarde voorouders niet te loor ging. Na den dood van haren vader en de afzwering van Hendrik IV werd het lot der Protestanten in Frankrijk hoe langer hoe haghelijker, en werd zij door hare moeder in 1626 aan het hof gebragt van haren bloedverwant, Prins Frederik van Nassau.

Datzelfde jaar trouwde zij in den Haag met Jakob Stanley, lord Strange, oudste zoon van den graaf van Derby. Hare moeder, die naar het schijnt deze verbindtenis voor hare dochter gewenscht en ook klaar gemaakt had, had haar zeker eene kalmer en bestendiger toekomst gewenscht, dan die welke de Gereformeerden in Frankrijk op 't oogenblik genoten. Maar in dit bijzonder geval werden de overleggingen en berekeningen der menschelijke voorzigtigheid verijdeld en kwamen zij bedrogen uit, zoo als dikwijls het geval is door de wisselvalligheden van dit leven. Want nauwelijks waren de jeugdige echtgenooten gevestigd in Engeland, of de revolutie brak uit, die met den dood van Karel I eindigde, en lord Strange en zijne vrouw zagen zich gewikkeld in al de wisselingen van den vreeselijken strijd tusschen de royalistische partij en het parlement. Van dit oogenblik af treedt de gravin van Derby geheel in de belangen van haren man, en neemt haar aandeel in zijn arbeid en strijd. Terwijl deze met het zwaard in de hand dapper strijdt op het oorlogsveld ter verdediging van zijnen koning, sluit zij zich met eenige honderden soldaten in het kasteel van Lotham op, de heerlijkheid van Lord Derby; zij bouwt er de muren van op en stelt ze in staat van beleg; zij voorziet de plaats van krijgs- en levens-behoefden; zij beveelt eenigermate als ware zij het hoofd van een garnizoen, zij gebiedt wanneer er uitvallen moeten gedaan worden, en gaat zelfs zoover van in persoon met de belegeraars te onderhandelen en weigert heldhaftig zich over te geven. Als eindelijk alle tegenstand nutteloos is, gaat zij op herhaald verzoek van haren echtgenoot hem op het eiland Man vervangen, en doet daar dezelfde groote daden, die zij op het kasteel van Lotham volbragt had. Toen de graaf van Derby door de partij van Cromwell gevangen genomen en ter dood veroordeeld was, snelt de gravin naar Londen, om gratie te verkrijgen. Als trouwe gade stelt zij zich bloot aan al de beledigingen van de overwinnende